

Exodus 14,15 - 15,1

In jenen Tagen, als die Israeliten sahen, dass die Ägypter ihnen nachrückten, erschrecken sie sehr und schrien zum Herrn. Da sprach der HERR zu Mose: Was schreist du zu mir? Sag den Israeliten, sie sollen aufbrechen. Und du heb deinen Stab hoch, streck deine Hand über das Meer und spalte es, damit die Israeliten auf trockenem Boden in das Meer hineinziehen können! Ich aber will das Herz der Ägypter verhärten, damit sie hinter ihnen hineinziehen. So will ich am Pharao und an seiner ganzen Streitmacht, an seinen Streitwagen und Reitern meine Herrlichkeit erweisen. Die Ägypter sollen erkennen, dass ich der HERR bin, wenn ich am Pharao, an seinen Streitwagen und Reitern meine Herrlichkeit erweise. Der Engel Gottes, der den Zug der Israeliten anführte, brach auf und ging nach hinten und die Wolkensäule brach auf und stellte sich hinter sie. Sie kam zwischen das Lager der Ägypter und das Lager der Israeliten. Die Wolke war da und Finsternis und Blitze erhellten die Nacht. So kamen sie die ganze Nacht einander nicht näher. Mose streckte seine Hand über das Meer aus und der HERR trieb die ganze Nacht das Meer durch einen starken Ostwind fort. Er ließ das Meer austrocknen und das Wasser spaltete sich. Die Israeliten zogen auf trockenem Boden ins Meer hinein, während rechts und links von ihnen das Wasser wie eine Mauer stand. Die Ägypter setzten ihnen nach; alle Pferde des Pharao, seine Streitwagen und Reiter zogen hinter ihnen ins Meer hinein. Um die Zeit der Morgewache blickte der HERR aus der Feuer- und Wolkensäule auf das Lager der Ägypter und brachte es in Verwirrung. Er hemmte die Räder an ihren Wagen und ließ sie nur schwer vorankommen. Da sagte der Ägypter: Ich muss vor Israel fliehen; denn der HERR kämpft auf ihrer Seite gegen Ägypten. Darauf sprach der HERR zu Mose: Streck deine Hand über das Meer, damit das Wasser zurückflutet und den Ägypter, seine Wagen und Reiter zudeckt! Mose streckte seine Hand über das Meer und gegen Morgen flutete das Meer an seinen alten Platz zurück, während die Ägypter auf der Flucht ihm entgegenliefen. So trieb der HERR die Ägypter mitten ins Meer. Das Wasser kehrte zurück und bedeckte Wagen und Reiter, die ganze Streitmacht des Pharao, die den Israeliten ins Meer nachgezogen war. Nicht ein Einziger von ihnen blieb übrig. Die Israeliten aber waren auf trockenem Boden mitten durch das Meer gezogen, während rechts und links von ihnen das Wasser wie eine Mauer stand. So rettete der HERR an jenem Tag Israel aus der Hand der Ägypter. Israel sah die Ägypter tot am Strand liegen. Als Israel sah, dass der HERR mit mächtiger Hand an den Ägyptern gehandelt hatte, fürchtete das Volk den HERRN. Sie glaubten an den HERRN und an Mose, seinen Knecht. Damals sang Mose mit den Israeliten dem HERRN dieses Lied; sie sagten: Ich singe dem HERRN ein Lied, denn er ist hoch und erhaben. Ross und Reiter warf er ins Meer.

Вих 14, 15 – 15, 1

Тими днями сказав Господь Мойсеєві: «Чого голосиш до Мене? Вели синам Ізраїля, нехай вирушають. Ти ж підійми твою палицю та простягни твою руку над морем і розділи його, і нехай сини Ізраїля сушею пройдуть через середину моря. Ось Я закаменю серце єгиптян, і вони підуть за вами слідом, і тоді покажу на фараоні і на всім його війську, на колісницях і на вершниках його Мою славу. І визнають єгиптяни, що Я – Господь, як покажу на фараоні, на колісницях і на вершниках його Мою славу». І повернувся тоді ангел Божий, що йшов поперед табору Ізраїля, та й спинився позад них; і стовп хмаровий, що йшов перед ними, спинився позад них. Він спинився поміж єгипетським табором та ізраїльським табором; і була хмара темрявою для одного табору і світлом для другого, так, що не наближався один табір до другого всю ніч. І простяг Мойсей руку над морем, і відганяв Господь море всю ніч сильним східнім вітром, і зробив море сухим, і води розділились; і сини Ізраїля ввійшли і йшли серединою моря по суші; вода була для них стіною праворуч і ліворуч. Єгиптяни погнались, і рушили слідом за ними всі фараонові коні, колісниці і вершники в середину моря. В ранішню сторожу глянув Господь із вогненного та хмарового стовпа на єгипетський табір та й стривожив його; позагальмовував колеса і хніх колісниць, так, що ці з трудом просувались наперед. І закричали єгиптяни: «Втікаймо від Ізраїля, бо Господь воює за нього проти єгиптян». Тоді Господь сказав Мойсеєві: «Простягни руку над морем, і нехай води хлинуть назад, на їхні колісниці і на їхніх вершників». І простяг Мойсей руку над морем, і на світанку воно повернулося знову на своє звичайне місце; єгиптяни ж, утікаючи, йшли йому назустріч. Отак то кинув Господь єгиптян у середину моря. Злились води знов до купи та й затопили колісниці, вершників та все фараонове військо, яке увійшло за ними в море; ані один із них не залишився. Сини ж Ізраїля йшли по суші, посеред моря, і води для них стояли, як стіна, праворуч і ліворуч. Отак вирятував Господь у той день Ізраїля з руки єгипетської, і побачив Ізраїль єгиптян мертвими на березі моря. І як побачив Ізраїль, з якою потугою Господь побив єгиптян, став народ боятися Господа та й повірив Господу й слугі його Мойсеєві. Тоді Мойсей і сини Ізраїля заспівали Господу ось яку пісню: Заспіваю Господу, бо славою прославився; коня і його вершника поверг у море.